

ESPEDRÍS LLARG

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA DE BEGUR-ESCLANYÀ

N. 72 JUNY 05

El Parc de l'Arbreda,
un nou espai

Revista Municipal
d'Informació i Cultura de
Begur-Esclanya

N. 72 juny 2005

Ajuntament de Begur

Redacció:
Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon 972 62 43 05
e-mail:
arxiuunicipal@begur.org

Diputació de Girona

Disseny Gràfic: AUCA
Disseny i Comunicació

Impressió: Gràfiques Palahí

Dipòsit legal: Gi - 802 - 1987

Foto coberta: M. Carreras

Els conceptes i les opinions
sostinguts en els articles signats que
apareixen a *Es Pedris Llarg* no
representen necessàriament l'opinió
d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'*Es Pedris Llarg* són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre la seva opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això comporti cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

A fi de complir amb l'art. 25.1.m,
de la Llei BRL, les vostres dades han
estat extretes de l'arxiu de
l'Ajuntament de Begur. Per deixar de
rebre informació, només cal que ho
digueu a la secció de Registre
d'entrada i informació de
l'Ajuntament o envieu un e-mail a
la nostra bústia:
arxiuunicipal@begur.org

El nou Parc de l'Arbreda

Finalment, el proper 2 de juliol, s'inaugurarà el nou Parc de l'Arbreda. Un projecte que en el seu conjunt ha significat la inversió més important portada a terme per l'Ajuntament de Begur, amb importants subvencions de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona, i que va jugar un paper important en les eleccions municipals del 2003.

Ara, a punt d'inaugurar-lo, em ve a la memòria la seva accidentada gestació i la no menys tortuosa execució. Un projecte signat per un prestigiós equip d'arquitectes que mai no va disposar del vist-i-plau de l'oposició, que va generar dubtes a l'equip de govern, defensat per molts tècnics consultats, amb opinions populars per a tots els gustos, cartes als mitjans de comunicació, etc, la

qual cosa ha comportat que fos el tema d'actualitat dels darrers mesos al municipi. A tot això cal afegir l'adquisició per part del consistori de terrenys, la revisió del POUM davant els dubtes que presentava l'edifici, el fet que quedés desert el primer concurs per adjudicar les obres i finalment la decisió de fer un aparcament a la part baixa de l'equipament. Cal destacar el suport que ha tingut el consistori per part dels dos darrers governs de la Generalitat, el primer amb la subvenció del parc i la concessió d'una pròrroga i el segon amb la subvenció per a la construcció de l'edifici.

Bé, ara aquest nou equipament ja és una realitat. Tinc confiança que serà un lloc agraït per als begurencs i per als que ens visiten. Aquest espai multifuncional s'ha de convertir en el primer lloc d'esbarjo del municipi. Un lloc ideal per passejar, per als infants, per als més grans, per a actes culturals, lúdics, esportius; a banda d'un nou equipament llargament reivindicat: un local per al jovent. Aquest parc s'ha de convertir en un signe d'identitat del municipi. Sincerament crec que Begur s'ho mereix.

Que la seva inauguració sigui una gran festa i que per molts anys ens hi puguem trobar.
A tots, que passeu un bon estiu.

Carles Arnau i Ferrer
Alcalde

Extracte d'acords

Junta de Govern 08-03-05

- Es contracta l'empresa Giro-Cat, SL per realitzar la millora del pas de vianants a la Ctra. de Begur a Palafrugell (Mas Comangau-Interhome) amb un pressupost de 4.805 euros.
- Es contracta l'empresa Incofluid, SA per realitzar els treballs de rehabilitació de la coberta del pavelló poliesportiu amb un import de 30.000 euros.

Junta de Govern 15-03-05

- En tenir coneixement que el Departament d'Ensenyament té la intenció de construir un nou institut d'ESO i a lès que l'Ajuntament de Begur es troba en disposició d'oferir terrenys suficients per a la seva implantació, s'acorda sol·licitar que el nou institut es construeixi al municipi de Begur, tenint en compte aquests antecedents així com els avantatges que això comportaria per a les diferents administracions i els futurs usuaris del servei.

Junta de Govern 29-03-05

- S'adjudica el contracte per a la redacció del Projecte d'espai públic i parc infantil a Esclanyà a l'equip tècnic MiParquitectura i Disseny (arquitectes Txell Manresa i David Pareras) pel preu de 8.120 euros.

Junta de Govern 05-04-05

- Es contracta a l'empresa Servià Cantó per a la pavimentació dels carrers Bernat Metge, Ramon Muntaner, Ausiàs March, Àngel Guimerà i Eugeni d'Ors de Residencial Begur (26.409 euros).
- Amb la finalitat de donar compliment a les normatives sobre prevenció d'incendis forestals es contracta Jardineria Daniel Navarro per a la neteja de la zona verda existent a al costat del Parc de l'Arbreda (començament de la Riera de Mas Mató).

Junta de Govern 12-04-05

- Es contracta l'empresa Innovacions

Tecnològiques SA per al subministrament de 2 columnes de dutxa, 40 metres de passarel·la de platja, veles i columna rentapeus per a la platja de Sa Riera (14.384 euros).

Junta de Govern 19-04-05

- S'aprova el Projecte de Giratori a la cruïlla de Sa Riera a la ctra. de Circumval.lació redactat per l'enginyer Jordi Quera, amb un pressupost de 91.623 euros.

Ple 26-04-05

- Per unanimitat s'aprova l'ordenança reguladora de l'ocupació de la via pública amb taules, cadires i marquesines. Se sotmet l'acord a informació pública.

Junta de Govern 03-05-05

- S'aprova el Reglament d'ús i d'explotació de la deixalleria municipal que té per objecte regular-ne el funcionament i les relacions entre els responsables del servei i els usuaris.

Nova adreça del SERVEI DE RECAPTACIÓ

Carrer Ventura Sabater, 4 17255 BEGUR
Telèfon 972 62 40 30 Fax 972 62 43 42

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament 972 62 40 20
 Policia Local 972 62 42 00 – 972 62 34 78
 Consultori Mèdic 972 62 20 25
 Oficina d'Informació i Turisme 972 62 45 20
 Arxiu Municipal 972 62 43 05
 Biblioteca Salvador Raurich 972 62 43 05
 Ràdio Begur 972 62 43 03 – 972 62 43 02
 Casal d'Avis 972 62 60 02
 Llar d'Infants Ses Falgues 972 62 43 04
 Escola Doctor Arruga 972 62 41 14
 Local Polivalent d'Esclanyà 972 61 03 45
 Escola L'Olivar Vell 972 61 19 90

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: Carles Arnau
 Governació / Obres i Serveis / Turisme
 Matins: De dilluns a divendres de 9 a 2

1r tinent d'alcalde: Joan Català
 Urbanisme / Medi Ambient / Consell
 Municipal d'Esclanyà
 Matins: De dilluns a divendres de 10 a 2
 Tarda: Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: Francisco Vadillo
 Esports / Festes
 Tarda: Dimarts de 6 a 8

3r tinent d'alcalde: Rosa Pérez
 Ensenyament / Serveis Socials / Comerç
 Tarda: Dimarts de 6 a 8

**Regidoria d'Hisenda / Cultura /
 Joventut / Ràdio i Cinema: Joan Loureiro**
 Tarda: Dimarts de 6 a 8 (Escoles Velles)

**Regidoria de Sanitat / Activitats
 Esclanyà: Neus Martínez**
 Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)
 Dijous de 4 a 5 (Esclanyà)

**Regidoria de Platges i Serveis de
 neteja: Joan Garcia**
 Matins: Dilluns i dijous de 12 a 1

**Regidoria de Gent Gran / Activitats
 Casino / Serveis Polivalent Esclanyà
 Maria Dolors Torrent**
 Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)
 Dimecres de 4 a 5 (Esclanyà)

Grup Municipal Socialista
 Tarda: Dimarts de 6 a 8
 Mati: Dimecres de 4 a 5 (Esclanyà)

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

SEGURETAT

POLICIA LOCAL
 972 62 42 00 - 972 62 34 78

MOSSOS D'ESQUADRA 088

INFORMACIÓ GENERAL
 012 (Àmbit tot Catalunya)

Programació Ràdio Begur - setembre 2005

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
01.00 a 09.00	LA SINTONIA DELS ÈXITS						
09.00 a 09.30	INTRODUCCIÓ MATINAL					REPUNTEJANT <i>audicions</i>	LA TAVERNA "havanesa i música tradicional"
09.30 a 10.00	L'INFORMATIU LOCAL I COMARCAL						
10.00 a 11.00	EL TREN DELS INOBLIDABLES	EL TREN DELS INOBLIDABLES	EL TREN DELS INOBLIDABLES	EL TREN DELS INOBLIDABLES	EL TREN DELS INOBLIDABLES	ESTIMATS CIENTS	GUATEQUE
11.00 a 12.00	ACTUALITAT MUSICAL	DEDICATÒRIES	ACTUALITAT MUSICAL	ACTUALITAT MUSICAL	DEDICATÒRIES		DEDICATÒRIES
12.00 a 13.00	NOVETATS						
13.00 a 14.00	TOC DE POP						
14.00 a 15.00	INFORMATIU COM RADIO						
15.00 a 16.00	TELE	NOVETATS CD	ARTISTA SETMANA	TOP DEJOURS	LA SINTONIA DELS ÈXITS	LA SINTONIA DELS ÈXITS	LA SINTONIA DELS ÈXITS
16.00 a 17.00	NOVETATS RADIO	CLÀSSICS I MÍTICS	RADIO A LA CARTA				
17.00 a 18.00	MES ENLLÀ DEL 2000	HITS ESTIU NOT. CURILOSES	BLACK MUSIC	QUÈ FEM ARA?	CINE		
18.00 a 19.00	SARA PARDO	SARA PARDO	SARA PARDO	SARA PARDO	SARA PARDO	LLISTA RADIO	
19.00 a 20.00						COMPTE ENRERE	
20.00 a 21.00							
21.00 a 22.00	SWING	CATALÀ- CASIELLÀ	ANYS 80-90	CHILLOUT	DANCE		
22.00 a 01.00	ADRI	ADRI	ADRI	ADRI	ADRI	TONIRAM.	

Registre Civil

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-01-2005 i el 31-03-2005

Data	Nounat/ada	Fill/a de:
05-01-2005	Tania Avilás Blado	Teodisio Avilés Cruz
09-01-2005	Sergi García Cabezas	Fernando García Cabezas
21-01-2005	Nil Domingo Martín	Sergio Domingo Serrate
23-01-2005	Ramón Deulofeu Martínez	Ramón Deulofeu Revuelta
28-01-2005	Anna Salvadó Corredor	Eduard Salvadó Sais
03-02-2005	Marc Echevarría Rodríguez	José Luis Echevarría Chaves
09-02-2005	Aya El Kouhli	Hassan El Kouhli
24-02-2005	David Coris Cobos	Jaume Coris Veray
24-02-2005	Laia Rosés Campasols	Victor Rosés Alcántara
25-02-2005	Bryan Carvalho Alvarado	Armando Carvalho Da Cunha
27-02-2005	Jan Cebrià Bisbe	Narcís Cebrià Pons
09-03-2005	Antonella Sixto Bianchi	Rodrigo Raul Sixto Voglio
19-03-2005	José Enrique Vargas Lozano	José Manuel Vargas Fernández
23-03-2005	Mariona Artiga Font	José Ramón Artiga López

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-01-2005 i el 31-03-2005

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Juan José Marín Díaz	12-01-2005	BEGUR
Montserrat Baqué Pi	13-02-2005	BARCELONA
Manuela A. Gámez Molina	14-02-2005	BEGUR
Judit Guimerà Carbonell	10-03-2005	BEGUR

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-01-2005 i el 31-03-2005

Nom del Nuvi	Nom de la Núvia	Data
Eduardo Enrique Char Mutis	Ana Capdevila García	09-01-2005
Carlos Rodríguez Gili	Masami Yamauchi	05-03-2005

17 de juny de 1995: Han passat deu anys

El passat 17 de juny va fer 10 anys que vaig assolir l'alcaldia de Begur. La victòria electoral del 28 de maig de 1995 i el suport dels companys del grup municipal de CiU em van portar a presidir el Consistori d'aquesta petita vila, carregat d'il·lusió i ganes de treballar per al meu poble. Tenia clar el missatge d'una majoria dels begurencs i begurenques: calia un canvi en la forma de governar i un canvi en l'acció de govern, i en aquest sentit la proposta de CiU fou dir el que faríem, però també deixar clar el que no portaríem a terme.

D'aquí a dos anys serà l'hora de fer balanç d'una etapa. En tot cas, els resultats electorals del 1999 i del 2003 han demostrat que el poble donava suport a aquesta acció de govern. He de dir que fins al moment em considero un alcalde afortunat. A aquest suport popular cal afegir el fet que en aquestes tres legislatures he disposat d'un bon equip per afrontar la feina, sempre m'he sentit emparat i malgrat les lògiques diferències de criteri

que puntualment sorgeixen, sempre hem treballat en el mateix sentit. La bona sintonia amb les altres administracions i la bonança econòmica han jugat també un paper important.

Amb aquestes circumstàncies he tingut la fortuna de ser l'alcalde de Begur aquesta dècada a cavall del segle XX i el XXI. Seria llarg ara detallar tot el que s'ha fet, però globalment puc dir que amb l'ajuda dels companys i amb aquesta col·laboració popular (no és fàcil augmentar aquest suport a cada contesa electoral) hem anat portant a terme els programes electorals amb un alt grau de compliment. Mai hem optat per prometre més del que ens vèiem capaços de portar a terme. Això dóna credibilitat. Admeto que potser no totes les actuacions han estat encertades, però també és cert que sempre hem donat la cara explicant el perquè de cada actuació. Això també dóna credibilitat. Hem obert l'Ajuntament al poble, amb un tracte igual per a tothom, amb diàleg, atenció al ciutadà, proper a ell per conèixer els seus problemes i defensant els interessos generals per sobre dels particulars, hem aconseguit tornar la normalitat al poble, encara que l'actual oposició segueixi ancorada en el passat. Que estiguin tranquils, encara que s'acosti el final d'una etapa no canviaré.

Deu anys de govern donen per a molt, personalment estic satisfet de la feina feta. Diuen que els somnis sempre superen la realitat tot i que en aquest cas amb el suport dels meus companys i del poble de Begur m'hi he acostat. El Begur d'ara és molt diferent del Begur de fa deu anys. Tothom tindrà la seva opinió, però ara el poble s'acosta molt al que jo sempre he desitjat, ser la joia de la Costa Brava. Queda molt per fer, però estem en el bon camí. Em preocupa, com no podria ser d'una altra manera, el seu creixement, però tot i així aquest poble il·lusiona, amb una il·lusió que com alcalde m'obliga a deixar-hi l'ànima per fer-ho el millor possible. No em sap greu. L'oportunitat de treballar per al meu poble i el suport que els begurencs i begurenques m'heu demostrat tant a mi com als meus companys, m'obliguen a fer aquest esforç. Gràcies a tots.

Carles Arnau Ferrer, alcalde de Begur

Remodelació nucli de Begur

Remodelació Sa Riera

Festa major i activitats d'estiu a Esclanyà

Per començar...

Divendres 29 de juliol
A les 10 de la nit,
Cine al Carrer

Dissabte 30 de juliol
A les 5 de la tarda,
activitat infantil
"Pintada de Camisetes"

Foto: Carreras

PROGRAMA D'ACTES DE LA FESTA MAJOR

Dijous 4 d'agost

A les 7 de la tarda, **inauguració de l'exposició de labors, patchwork i manualitats**

Divendres 5 d'agost

A les 4 de la tarda, **I Campionat de petanca**
Inscripcions al Bar del Local Polivalent

A dos quarts d'11 de la nit, **REVISTA I MÀGIA** amb:

- **"Humor impossible"** a càrrec de Maite Carreras i Joan Gimeno i
- **Màgia de grans aparells** amb Gino i Gina

Dissabte 6 d'agost

A les 5 de la tarda **Festa infantil, escuma i xocolatada**, amb el conjunt SET DE SO

A les 11 de la nit, **Ball de festa major**, amb l'Orquestra Origen

Diumenge 7 d'agost

A les 12 del migdia, celebració de la **Missa Solemne** amb l'acompanyament de la Cobla

FOMENT DE LA SARDANA, i seguidament audició de tres sardanes

A les 8 de la tarda, **Concert de festa major** amb l'Orquestra Rosaleda

A dos quarts d'11 de la nit, **Ball de nit** amb l'Orquestra Rosaleda

I a més a més...

Divendres 12 d'agost

A les 9 de la nit, presentació del llibre d'Elvis Mallorquí *El castell de Begur 1052-1604. Estudi i edició de la venda del Castell de la Universitat de Begur, Regencós i Esclanyà l'any 1604*

A les 10 de la nit, **Cantada d'Havaneres** amb el Grup L'Empordanet. Entrada gratuïta

Dissabte 20 d'agost

A les 9 de la nit, **Caminada nocturna**. Sortida del Local Polivalent

Tots els actes de la Festa Major, excepte la missa, es realitzaran a la Sala Polivalent.

Èxit de la comparsa d'Esclanyà a les Festes de Primavera

Un bon dia, entre un grup de veïns d'Esclanyà, sorgeix la idea de crear una comparsa familiar, amb persones de totes les edats, amb disfressa econòmica i amb la finalitat de passar-ho bé. La resposta és molt positiva i es forma una comparsa de 80 persones, amb edats entre els 3 i els 70 anys. Ens agrada la idea d'una senzilla disfressa sortida d'una escola i a partir d'aquí li anem afegint idees i l'anem definint. Finalment, anem disfressats de mar i els homes de mariners.

Busquem un nom divertit i ens diem "La mar de salats". Aprofitant que som d'Esclanyà i que tenim un petit port i que molta gent no ho sap, pensem que és una bona manera de fer-ho saber. És per això que decidim posar-nos com a nom, Colla Port d'Esclanyà.

Comencem a confeccionar la disfressa i a assajar una coreografia, per separat petits i grans. Poc a poc tot comença a prendre forma. Rebem el suport de diferents patrocinadors que ens ajuden tant econòmicament com amb recursos materials.

Les dues últimes setmanes ens trobem tota la colla al carrer per assajar el ball. La primera vegada que ballen tots junts és un autèntic desastre. A poc a poc anem millorant.

Arriba el dia, i de bon matí comença a arribar tothom per maquillar-se. Estem entre nerviosos i impacients per saber com irà.

A dos quarts de cinc estem tots a punt per desfilar. Ens ho vam passar molt bé i feiem molt de goig. El gran èxit i les fotos van ser per als més petits de 3,4 i 5 anys que anaven dins una barca. Quan vam acabar la desfilada vam esclatar d'alegria, tot havia anat molt bé.

A la nit, durant l'entrega de premis, tot i que tots deïem que no ens importava no quedar ben classificats, van ser molts els esforços i teníem la il·lusió de quedar en una posició digna. Però ni de bon tros ens esperàvem obtenir el quart premi, entre 17 comparses participants.

Va ser molta l'emoció i els nervis que vam viure cada vegada que donaven el nom d'una comparsa i no era la nostra. Cada vegada estàvem millor classificats.

Estem contentíssims del resultat: tant del bon ambient entre nosaltres, del goig que fèiem i, no cal dir-ho, del quart premi.

Cal donar les gràcies a l'Anna Salgas que va dedicar moltes hores desinteressadament a ajudar i confeccionar moltes disfresses, a la Mari Carmen Tejada, professora dels Balls de Saló d'Esclanyà, que es va encarregar de la coreografia i dels assajos. I a totes les persones que hi han posat tota la dedicació i tota la il·lusió. Felicitats!

La deixalleria: Un nou servei per al municipi

El dia dos de maig va entrar en funcionament la Deixalleria Municipal. Tot i que encara falten alguns dels contenidors necessaris per al seu correcte funcionament, l'hem posat en marxa per tal de poder clausurar l'abocador que hi havia al barri de Les Arenes.

No tinc cap mena de dubte que aquest és un servei que pot ser molt positiu per al municipi sempre que els vilatans col·laborin en el seu correcte funcionament. L'eliminació dels residus que produïm és un dels reptes més importants de la societat actual. Quaranta anys enrere pràcticament no es llençava res. El progrés, que tant ha ajudat a millorar la qualitat de vida del ciutadà, també té la seva part negativa com és l'explotació dels recursos naturals o en el cas que ens ocupa la producció de residus de difícil eliminació, moltes vegades per simple comoditat. Qui podia pensar fa quaranta anys que es podrien comprar refrescos en envasos de plàstic o llauna? Solucionar aquesta problemàtica necessita la implicació de les diferents administracions i també de l'esforç i la col·laboració dels ciutadans. Les administracions han d'aportar els mitjans i els equipaments i els ciutadans han de fer l'esforç de fer el reciclatge de forma correcta. L'Ajuntament de Begur ha tingut la voluntat política i ha fet l'esforç econòmic per tal de dotar el municipi d'aquest equipament, com a regidor res no em farà més il·lusió que el seu funcionament sigui un èxit i que entre altres coses ens ajudi a tenir el poble més net i endreçat.

Finalment, cal comentar que a la Deixalleria pràcticament s'hi podrà portar tot i de forma gratuïta. Rebaixar el nombre de tones de brossa que van als contenidors normals ha d'ajudar a finançar part del cost d'aquest nou servei. S'ha fet un reglament d'ús per al seu correcte funcionament, a banda que disposarà d'un horari d'obertura ampli, concretament de dilluns a dissabte de les 8 hores fins a les 13 hores i les tardes de dilluns a divendres de les 15 hores fins a les 18 hores. Amb un reciclatge correcte hi guanyarem tots.

Passat el Mas d'en Pinc (Carmen Amaya) al costat de l'antiga pedrera Susanna

Cal recordar que les ordenances fiscals recullen una bonificació del 50% de la taxa d'escombraries si es practica la recollida selectiva (plàstic, vidre i cartró).

Per beneficiar-se de l'esmentada bonificació, cal sol·licitar-ho a l'Ajuntament i recollir la fitxa de control que s'haurà d'entregar a l'Oficina de la Deixalleria.

Joan Garcia, regidor de Medi Ambient.

Primera trobada d'Escoles de Bàsquet a Begur

El passat 1 de maig va tenir lloc al pavelló de Begur la I Trobada d'Escoles de Bàsquet.

Va ser una diada molt completa en la qual van participar 135 jugadors, repartits en 12 equips de diferents llocs de les comarques gironines.

Tots els equips van jugar tres partits de bàsquet intercalats amb moments de jocs de lleure, esmorzar i descans. Un cop acabades les activitats es va fer el lliurament a tots els participants d'un recordatori de la diada.

Des de l'A.E.Begur volem agrair l'ajuda rebuda per part del grup de festes i components dels equips de bàsquet del nostre club, sense ells no hagués estat possible portar a terme aquesta diada de Bàsquet.

XXII Festa de l'Arbre

Un any més l'Ajuntament de Begur, per mitjà de la Regidoria de Medi Ambient, va organitzar la Festa de l'Arbre. L'acte es va celebrar el dia 3 d'abril i va consistir en la vuitena plantada per a la restauració de la pedrera Susanna.

En el mateix marc de la Festa de l'Arbre, també es va dur a terme un concurs de cartells anunciadors de l'acte. El lliurament dels premis es va realitzar el mateix dia de la plantada i els participants guardonats van rebre llibres sobre la natura i el medi ambient.

L'Equip sènior femení de bàsquet, campió de lliga

La secció de bàsquet de l'A.E.Begur aquesta temporada, que ara acaba, tenia inscrits a la Federació un total de 7 equips en competició i l'Escola de Bàsquet.

Era novetat aquest any l'equip sènior femení. Era novetat i per cert molt engrescadora per a tots els equips de bàsquet base, que han vist en el sènior un referent molt encoratjador.

Aquest equip ha quedat classificat en primera posició de la lliga i ha assolit l'ascens de categoria després de guanyar tots els partits que han disputat.

Des d'aquí volem felicitar les components de l'equip sènior i les jugadores de l'equip sènior així com al seu entrenador que al llarg de la temporada han fet possible aquest èxit esportiu.

- Nº 4 Marina Pigem
- 5 Neus Lafont (júnior)
- 6 Cristina Agustí
- 7 Esther Agustí
- 8 Alaina Domínguez
- 9 Núria Massaguer
- 10 Núria Lloveras
- 11 Núria Ferrer (júnior)
- 12 Leila Martínez
- 13 Irina Molero (júnior)
- 14 Cecília Castillo
- 15 Eva Buenaventura
- 21 Sara Díez (júnior)

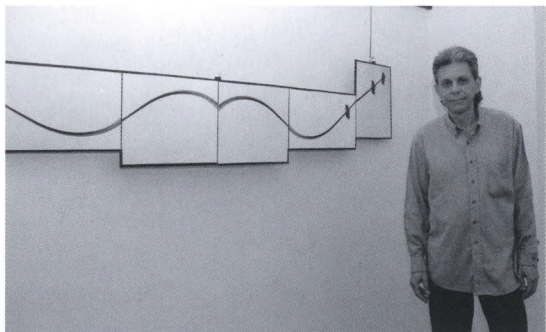
Entrenador: Sr. Franz Kleiner

Exposicions a les Escoles Velles

De l'1 al 17 d'abril vam poder gaudir de l'exposició fotogràfica *Les migracions: mons paral·lels* de l'artista cubà José Ney. Les seves fotografies reflectien la quotidianitat dels petits detalls. Les imatges proposades jugaven amb la simetria, tot creant una sensació de ficció.

L'exposició *Begur: Cala d'Aiguafreda i platja de Sa Riera. Territori i sostenibilitat* es va poder visitar del 22 d'abril a l'1 de maig. Es tractava d'una mostra de projectes realitzats pels alumnes de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, dirigits pels professors Teresa Rovira i Josep Bosch. Els esmentats projectes oferien diverses solucions per tal de potenciar la sostenibilitat del territori i millorar el front marítim.

Bel Tauler i Teresa Morgado van exposar les seves obres del 6 al 22 de maig. La palamosina Bel Tauler ens va oferir les seves pintures acríliques, de caire modern i colorista i marcades per una gran dosi de creativitat. Teresa Morgado, també de Palamós, mostrava una obra de temàtica variada i de gran contingut cromàtic.

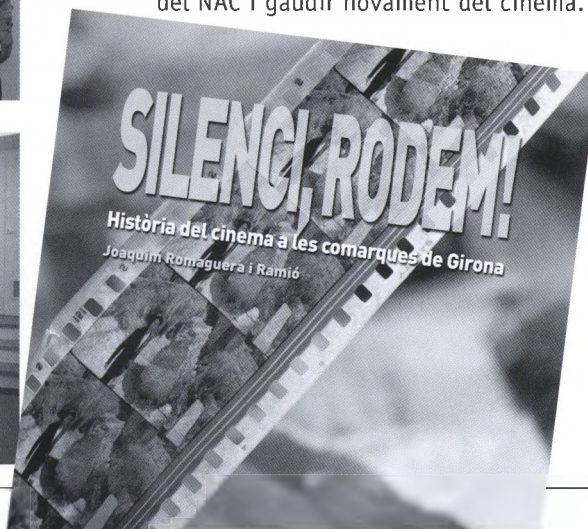
Cloenda de la Nit dels Amants del Cinema (NAC)

El passat dia 3 de juny es va celebrar la festa de cloenda de la Nit dels Amants del Cinema (NAC). L'acte es va iniciar a dos quarts de nou del vespre amb la presentació del llibre *Silenci, rodem! Història del cinema a les comarques de Girona* de Joaquim Romaguera. Tot seguit es va projectar la pel·lícula *Cinema Paradiso*, que mostrava a la perfecció com es vivia antany el cinema en els petits pobles. Finalment es va oferir un ressopó popular per concloure l'acte i la temporada.

En aquesta segona temporada, doncs, la NAC s'ha consolidat com una cita cultural del primer divendres de cada mes. Al llarg d'aquestes sessions s'ha intentat oferir un sèrie de projeccions diverses que reflectissin diferents temes d'actualitat i que invitessin al diàleg i la reflexió. Des del tema de Cuba, passant per l'eutanàsia o la influència de la política en els mitjans de comunicació, els espectadors han pogut gaudir del setè art, alhora que prenen part en un col·loqui enriquidor. En tots els casos s'ha optat per pel·lícules de qualitat i per convidats experts que ens il·lustressin amb els seus coneixements i experiència.

De novembre a juny, doncs, hem pogut omplir el primer divendres de cada més amb una bona pel·lícula, una xerrada i un col·loqui estimulants i, també, amb una copa de cava i uns pastissos al final de cada sessió.

Esperem retrobar-nos en la pròxima temporada del NAC i gaudir novament del cinema.

Verònica Hidalgo, Miss España 2005

En un certamen celebrat a Oropesa de Mar (Castelló) el passat 20 de març, la begurenca Verònica Hidalgo fou proclamada Miss Espanya 2005.

Posteriorment, el poble de Begur li va oferir una recepció oficial a la sala de Plens de l'Ajuntament, el dia 25 de març. Així, el poble on va néixer un 30 de desembre de 1981, li va poder retre un càlid i espontani homenatge. El títol de Miss Espanya permet a Verònica Hidalgo donar un gran impuls a la seva carrera com a model i li obre noves perspectives professionals.

L'artista cubà, José Ney

Les artistes Bel Tauler i Teresa Morgado

Fotos: Carreras i A. Tàpies

Mn. Eduard Busquets de Porcioles

nasqué a Crepà el 10 d'agost del 1901.
Als 24 anys rebé el sacerdoci
i tingué diferents càrrecs parroquials
a distintes poblacions del Bielzat.

El setembre de 1943 vingué a Begur
i en fou Rector.

Aquí hi exercí zelosament
els seus deures sacerdotals,
restaurà l'església parroquial,
donà una forta activitat al Casino Cultural,
pensant en la joventut
compra el Camp de Futbol,
i durant 17 anys
socorregué moltes necessitats.

Després continuà el seu treball a Barcelona
i al últim es retirà a Girona
des de on, el 14 de juny del 1975,
passà a la Casa del Pare.

Begur en guarda un bon record.

Donacions a l'Arxiu Municipal

Novament agraïm les donacions que ens feu arribar a l'Arxiu Municipal de Begur i que ens permeten aprofundir en l'estudi de la història local i ampliar el nostre fons documental.

A continuació detallarem les últimes donacions que hem rebut.

Donació família Prats Caballé:

- Carnet de soci de *La Econòmica Bagurense* a nom de Joaquim Prats
- Recordatori amb breu biografia de Mn. Eduard Busquets de Porcioles (1901-1975), que fou capellà de Begur
- Fotografia emmarcada d'una vista panoràmica de Begur (70x28.5cm)
- Dibuix a tinta del far i l'ermita de Sant Sebastià
- Vals de la *Cooperativa Bagurense* de diversos imports

Donació familiars de Gracieta Pericay Carreras:

- Poesia de B. Sabater dedicada a Gertrudis Segovia el dia del seu casament. Girona, 8 d'abril de 1915
- Carta de Lucien Haitz a Alfons Pericay. Barcelona, 13 de novembre de 1917
- Comenta afers de política interior i parla de Cambó i el nou curs que està prenent la política espanyola. Esmenta també la situació en què es troba la primera guerra mundial.
- Discurs d'Alfons Pericay llegit al Centre Excursionista amb motiu de l'acomiadament del seu director de capella, Frederic Sirés, que marxa a Cuba
- Extractes de comptes de la societat "La Igualdad Bagurense", primer semestre de 1915 i 1916
- Extracte de comptes del ball "La Joventut" de la festa major de Santa Reparada. Orquestra Santa Coloma de Farnés i envelat. Begur, 23 de setembre de 1915

Us recordem, doncs, que ens podeu fer arribar qualsevol material que pugui tenir interès històric per tal que l'analitzem i l'inventariem, i, posteriorment serà posat al servei dels investigadors i ciutadans en general, interessats en la Història de Begur. Les persones que vulguin col·laborar amb l'Arxiu, les animem a posar-se en contacte amb l'Ajuntament (972 624020) o directament amb l'Arxiu Municipal (972 624305). D'aquesta manera, avançarem a favor de la cultura i de la Història del municipi de Begur.

Un estiu per al jovent

Des de l'Ajuntament de Begur, es pretén dinamitzar l'àrea de Joventut i oferir més al·licients als nostres joves. L'objectiu és que el jovent participi en les activitats programades i que se sentin plenament integrats en tot allò que es fa en el poble, bé sigui la festa major, la fira d'indians o qualsevol esdeveniment popular.

La nostra finalitat és crear un clima de comunicació, diàleg i complicitat amb els joves, per tal d'assumir les seves necessitats i intentar donar-los resposta. Volem escoltar la seva veu i els seus suggeriments; volem animar-los a implicar-se i gaudir d'un poble tan especial com és Begur. Sobretot, pretenem afavorir una nova dinàmica i canviar els hàbits dels nostres joves tot oferint-los estímuls a fi que no marxin del poble. Per tal d'avançar en el nostre projecte, s'ha organitzat un estiu amb diversitat de propostes.

Aquells que gaudixin ficant-se a la pell d'un personatge podran prendre part en el *Casal Jove de Teatre*. Durant un mes, de manera intensiva, aprendran les tècniques interpretatives i tot allò que envolta el món del teatre. En el transcurs d'aquest taller, els participants assajaran una obra per representar-la al final del casal. Per als qui els agradi la ràdio i vulguin veure com funciona una emissora per dins, hi haurà un *Taller de ràdio*, en el qual també aprendran a preparar-se un guió per fer un programa. Serà una bona oportunitat per visitar l'emissora local i conèixer les interioritats d'aquest important mitjà de comunicació.

I finalment els que tinguin inquietuds artístiques podran apuntar-se a un *Taller de Pintura: dibuix, traç i color* on se'ls ensenyaran les tècniques bàsiques, l'ús de diferents materials i podran fer sortides per tal de pintar el paisatge.

Totes aquestes activitats es realitzaran al Casino Cultural durant els mesos de juliol i agost. Els tallers seran impartits per professionals de cada àmbit. Les inscripcions es poden fer a la Biblioteca Salvador Raurich. Per a qualsevol informació podeu trucar al 972 62 43 05. Properament s'editaran díptics informatius amb les diverses activitats.

Àrea de Joventut

IX Campanya Gastronòmica del Peix de Roca

Hem celebrat la IX edició de la Campanya del Peix de Roca. A Begur plantegem aquesta campanya com una activitat que va a cavall entre el fenomen del turisme i l'oferta cultural.

L'economia dels pobles costaners i de molts de l'interior depèn més o menys del turisme. A tot Espanya passa, si fa o no fa, el mateix. Hi havia un anunci televisiu que proclamava que "tenir cura del turisme és tenir cura de Catalunya". Una afirmació així és com a mínim discutible, però no ho és gens que perdre més del 10% del PIB que és el que aporta el turisme seria un daltabaix considerable. Més del 10% del PIB si considerem globalment el país, però un percentatge encara més gran si atenem a l'economia de cada municipi turístic concret. Per bé o per mal, doncs, el turisme és molt important.

Ara bé, organitzem la campanya a inicis de primavera, la qual cosa significa que cerquem la complicitat sobretot d'un turisme interior. I a més, l'organitzem amb uns criteris que tenen en compte el fenomen gastronòmic com una manifestació cultural. I segur que és així. Volem, a Begur, que l'oferta turística se sustenti, a banda del sol i les platges, en la cultura. No sé si el turisme cultural és més elitista i, per tant, interessa a una minoria, però el que sí que puc dir és que a la llarga és el que fidelitza la demanda.

Josep Carreras, cronista oficiós de Begur, ens va deixar com a testimoni del seu pas per aquesta vida, entre altres coses, un munt d'articles costumistes d'arrel històrica. Un dia de l'any 1997, parlant del peix de roca va escriure: "Entre els molts atractius que té la nostra vila podem comptar-

hi el seu litoral rocós. No disposem de platges extenses, però gaudim d'una compensació que potser no valorem prou: tenim el peix de roca. Si la costa de Begur fos més planera tindríem un parell de mils metres de platja i també més apartaments i hotels i també més gent, que tot ajuda. Però tenim una costa meravellosa que l'hem d'aprofitar. En aquest tros de roquer de tal bellesa hi ha el peix de roca, el més gustós i de més qualitat i podríem promocionar-lo amb l'eslògan "peix de roca, denominació d'origen".

Bé, doncs, ja el promocionem i ho volem fer a partir del triangle: turisme-gastronomia-cultura. En l'edició d'enguany s'ha concentrat la campanya del 2 d'abril al 8 de maig per tal de potenciar aquest període pre-estival. També hem intentat que aquesta iniciativa gaudís del màxim ressò possible mitjançant la publicitat a diferents mitjans de comunicació i fent una roda de premsa al Col·legi de Periodistes de Girona el passat 31 de març. Així mateix, l'acte central de presentació de la Campanya va tenir lloc el 2 d'abril a la sala de plens de l'Ajuntament de Begur i va comptar amb la presència d'Isma Prados, presentador i director del programa Cuina x Solters de TV3; tot seguit el públic va poder gaudir d'un aperitiu-degustació a la plaça de la vila. El 12 d'abril vam celebrar un col·loqui radiofònic a Ràdio 4 amb la presència del pescador Francesc Pi (Xico Florian), el restaurador Lluís Ferrés i l'arxiver Lluís Costa, i conduït pel periodista Joan Albert Argerich.

Els restaurants que han pres part en aquesta IX Campanya Gastronòmica del Peix de Roca són els següents: Aiguablava, Aiguaclara, Can Nasí, Concliment i Sa Cuina, Costa Brava, Els Patís de Begur, Fonda Caner, Mas Comangau, Parador d'Aiguablava, Sa Punta, Sa Rascassa i Sa Tuna.

Premi Vila de Begur de narrativa curta

Insistent en la línia encetada en la passada edició, el certamen literari de Begur ha fet un salt notable en la convocàtoria d'aquest any. Per primera vegada, l'acte de lliurament dels premis va celebrar-se a la Sala de Plens de l'Ajuntament i va tenir un seguiment per part de Ràdio Begur, que posteriorment va entrevistar els guanyadors.

Aquest premi de narració curta, que arribava enguany a la XX edició, ha obert una nova etapa que té com a màxim objectiu elevar el nivell i el reconeixement d'aquest concurs literari. Es pretén, doncs, crear un premi de referència que aposti per la qualitat i el rigor, i que permeti al mateix temps descobrir nous talents en l'àmbit de la literatura catalana. Des de l'Ajuntament de Begur, també s'ha fet un esforç per tal d'augmentar la dotació econòmica del premi i la seva projecció.

El certamen ha passat a anomenar-se "Premi Vila de Begur de Narrativa Curta" i s'ha dividit en dues categories i dos jurats. Per una banda la categoria infantil, que aplega participants de Primària i d'ESO. Per una altra banda, les categories juvenil i adulta. En la present edició, el jurat infantil estava format per la bibliotecària Rosa Vilà, la mestra del col·legi Doctor Arruga Mercè Collado, i la mestra de l'Olivar Vell Imma Geladó. Pel que fa al jurat juvenil i d'adults, els components eren la filòloga Rosa Neras, l'escriptora i professora de la universitat de Perpinyà Cristina Badosa, i l'escriptor i professor Miquel Martín.

En l'edició d'enguany cal destacar sobretot que la categoria d'adults ha rebut més participació que mai i que els originals, alguns de notable qualitat, provenien d'arreu dels Països Catalans.

Per tal que el premi serveixi de plataforma per als autors novells, l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Begur s'està plantejant la possibilitat d'afegir les obres finalistes i guanyadores de diferents edicions i publicar-les conjuntament en un llibre.

A continuació us oferim una relació dels guanyadors.

INFANTILS

Categoria A

Premi: *La gateta i el gos* - Marina Vargas Pujol
Accèsit: *La Mòmia* - Víctor Bañeras Heredia

Categoria B

Premi: *L'Heroi* - Marc Collado Gurillo
Accèsit: *El bosc encantat* - Clàudia Margarit Spikes

Categoria C

Premi: *Amor* - Pol Corpas Cuatrecasas
Accèsit: *La bruixa misteriosa* - Carla Jimenez Portillo

Categoria D

Premi: *L'espantaocells* - Eva Villarejo Royán
Accèsit: *Les pedres brillants* - Paula Berrido Aceña

Categoria E

Premi: *La pedra màgica* - Nil García Sala
Accèsit: *El pinzell màgic* - Neus Plaja Pérez

Categoria F

Premi: *El cucut* - Martí Pérez Canyelles
Accèsit: *Al final de l'arc de Sant Martí* - Xavier Parra Rodríguez

Categoria G

Premi: *Tears on my pillow* - Laia Castro Carreras
Accèsit: *El 25 de juliol* - Andrea Albizua Avellí

Categoria H

Premi: *Com agrair la vida?* - Alena Collado Alsina
Accèsit: *El meu primer amor* - Laura Fernández González

JUVENIL Deserta

ADULTS

Premi: *El doble de llum* - Ramon Pardina Villanueva
Accèsit: *Embaràs* - Joan Cardona Romanos

CULTURA

Marina Vargas Pujol

Víctor Bañeras Heredia

Marc Collado Gurillo

Clàudia Margarit Spikes

Pol Corpas Cuatrecasas

Eva Villarejo Royán

Paula Berrido Aceña

Nil García Sala

Neus Plaja Pérez

Martí Pérez Canyelles

Xavier Parra Rodríguez

Laia Castro Carreras

Alena Collado Alsina

Laura Fernández González

Ramon Pardina Villanueva

Joan Cardona Romanos

Olga Cercós
Foto: Carreras

Imatges irrepitibles

Res com les velles fotos per percebre els paratges com els veïen els nostres avantpassats. Aquestes tres mostren Fornells i Aiguablava com probablement cap vivent pot recordar.

Per a molts, els humans hem destrossat els paisatges més que totes les bèsties i fenòmens de la natura junts. I el ciment –diuen– no hauria d'envair mai el lloc de la vegetació.

Altres estimen, però, que mentre són condemnablement horripilants edificacions, algunes formen part del paratge. I no sols no malmenen la natura, fins i tot l'embelleixen.

Ningú no pot negar que sense el Taj Mahl, el Temple d'Apol·lo Epicur a Bassae, la Torre de Pisa i la Pagoda de Daigoji, el nostre món fóra menys ric. Àdhuc la platja del mont Saint-Michel seria d'allò més insípida si no fóra pel superb Monestir Benedictí que l'ocupa.

Però embellir la natura no és privatiu de "Chefs d'Oeuvre" arquitectònics. Una cabana, un edifici d'allò més modest, pot donar un toc d'encant, millorar un paratge. Com les barraquetes i la casa d'Aiguablava, o la desapareguda Villa Carlota al turó de Ses Falugues.

Les fotos, de 1915, mostren Fornells des d'Aiguablava; Aiguablava des de Fornells (al cim del turó, a la dreta, Villa Carlota); i la platja d'Aiguablava.

Alfred Arruga

Contes per a adults a la biblioteca

Per primer cop la Biblioteca Salvador Raurich, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Begur i la Diputació de Girona, ha organitzat sessions de contes destinades a joves i adults. En un ambient distès, tot guadint de la música de fons i d'una copa de cava, els assistents van poder escoltar les estimulants històries que ens explicava l'actriu Olga Cercós, basades en textos de Miquel Martín. La primera sessió, titulada *-X: relats eròtics*, girava al voltant de tres narracions plenes de subtileza, erotisme i humor. En la segona sessió, anomenada *De princeses i reis*, s'oferia una visió irònica dels contes tradicionals i del paper dels reis, tant dels d'Orient com d'altres de més propers. La iniciativa ha estat molt ben rebuda i properament es duran a terme noves sessions.

Exposició "El carrer. Espai de convivència"

Des de l'Arxiu Municipal fem l'última crida per tal que tots els begurencs que ho desitgin col·laborin amb l'exposició "El carrer. Espai de convivència", que tindrà lloc el proper mes de novembre.

Si voleu prendre part en aquesta exposició, cal que ens feu arribar a l'Arxiu fotografies que mostrin diferents activitats als carrers de Begur. Qualsevol imatge, bé sigui un record familiar o un esdeveniment social, ens serà útil a fi de muntar una mostra diversa i significativa. Totes les fotografies seran retornades als propietaris, un cop fetes les còpies corresponents.

Convidem tothom a participar en una exposició que, més que mai, ha de ser patrimoni de tot el poble. Aprofitem també per agrair la participació de totes aquelles persones que ja ens han fet arribar les seves fotografies.

L'adéu a mossèn Mollerusa, un activista social

A finals de l'estiu de l'any 1994 una notícia sorprenia els begurencs: després de moltes dècades d'ocupar el càrrec de rector de Begur, mossèn Josep Vaquer era destinat a la parròquia de Santa Susanna, al Maresme. Moltes generacions havien conegut com a rector de Begur només a mossèn Vaquer i, per tant, l'anunci d'un canvi a la rectoria escampava un sentiment de perplexitat, no únicament entre els feligresos sinó que també entre el conjunt de tota la població de Begur.

Al cap de pocs dies arribava a Begur el nou rector, mossèn Joan Mollerusa i Costa. La seva biografia apunta les següents dades: "Nascut a Vilallonga de Ter l'any 1936 fou ordenat el 1959. Va ser rector de Calella de la Costa (1985-1994), de Begur i Regencós (del setembre de 1994 al setembre de 1995), i a partir d'aleshores d'Arenys de Munt. Des del 1999, també ho era de Torrentbó. Vinculat al Fòrum Joan Alsina, era partidari d'un canvi en la doctrina de l'Església, sobretot en relació amb els temes de moral sexual, contracepció i sentiment nacional".

Evidentment, es tractava d'un capellà progressista i de gran personalitat. El seu caràcter el portà, de bon hora, a sentir una profunda necessitat de conèixer el teixit social de Begur i de voler-s'hi implicar sense condicions. Considerava que calia incidir, sobretot, en el món juvenil, però no des d'una posició paternalista i de control, sinó des d'un vessant de complicitat i comunicació, en un marc de llibertat que propiciés el compartir projectes i il·lusions.

Vaig tenir la sort que, des d'un primer moment, vam fer coneixença i es va interessar, com no podia ser d'altra manera en una personalitat com la seva, per tot el que rodejava l'activitat cultural de Begur i que desenvolupaven des de l'Arxiu. Em lliurà una revista que amb el nom d'Estela editaven a la parròquia de Calella. Allà vaig poder llegir una entrevista que li feien, amb motiu del seu acomiadament d'aquella parròquia, i on afirmava coses tan significatives com: "...només si ens acceptem plurals, independents, podem viure en un país on tots tinguem cabuda, amb llibertat i

L'escriptor Josepmiquel Servià, l'arxiver Lluís Costa, mossèn Joan Mollerusa, Josep Carreras i Joan Deulofeu, els tres darrers ja difunts el dia de l'homenatge al senyor Carreras el 1995 (AIAB)

respecte" o bé "penso que l'Església no s'ha de casar amb ningú, si ha de festejar, ha de ser amb els més pobres".

El nou rector m'explicà que a Calella era conegut com a "Molla", prova inequívoca del seu caràcter pròxim i popular. He de confessar, però, que mai vaig gosar dir-li "Molla", per bé que amb això no vull dir que existís cap barrera que privés la màxima confiança, ben al contrari. En una entrevista publicada a *Es Pedrís* del mes de juny de 1995, i a la pregunta que li feia Magda Bardagí sobre com havia estat rebut a Begur, mossèn Joan contestà: "Bé, amb amabilitat, però voldria ser no sols el senyor rector que viu a la rectoria sinó un begurenc més que té la funció de rector, poder ser una persona més del poble, guanyar-me la confiança dels qui van a missa i dels que no hi van". Tota una declaració de principis.

Recordo a mossèn Mollerusa assistint a molts dels actes que organitzàrem aquell temps des de l'Arxiu. I el recordo, també, amb enyor el dia de l'homenatge que el poble de Begur féu a Josep Carreras amb motiu del seu 75è aniversari. Era el 3 de juny de 1995 i ara em fa il·lustració poder il·lustrar el present article amb fotografies d'aquells actes.

Quan feia pocs dies que havíem encetat la primavera d'enguany, ens arribà una notícia que ens glaçà el cor i ens activà els sentiments: el primer dia d'abril mossèn Mollerusa deixava un món que estic segur que mai va acabar d'entendre, perquè les persones inconformistes i de progrés mai acaben d'entendre aquest món, però lluiten per millorar-lo i mossèn Joan ho va fer, va lluitar per, com deia ell, ajudar a construir "un país on tots tinguem cabuda, amb llibertat i respecte".

Lluís Costa
Arxiver municipal

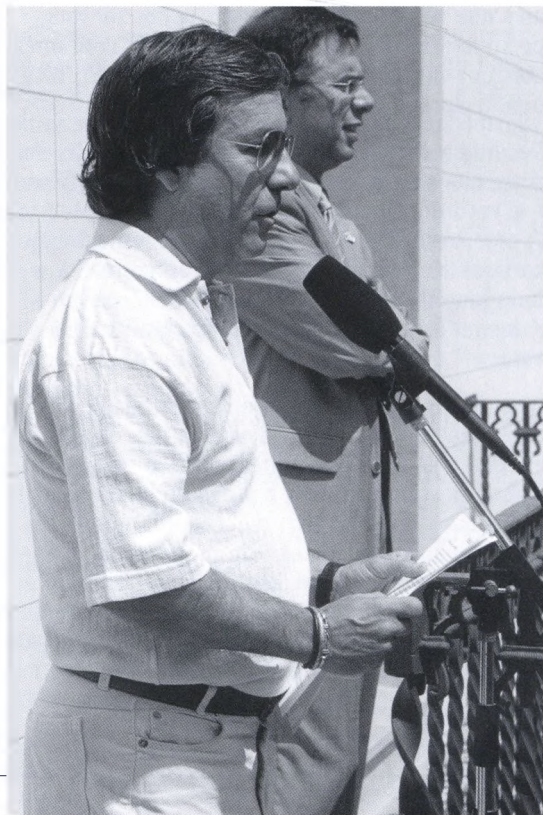

Mossèn Joan Mollerusa, a l'esquerra en la inauguració d'una exposició al Centre Cultural Escoles Velles, l'any 1994 (AIAB)

Entrevista a Pere Carreras Luque, Pedrito, activista cultural i home polifacètic

Pere Carreras Luque, Pedrito, va néixer a Barcelona l'any 1951, on va estudiar i treballar durant anys en el camp de l'electricitat. Sempre ha mantingut, però, una intensa relació amb Begur, de manera que, des de fa un temps, s'hi ha instal·lat definitivament. De fet, el seu vincle amb Begur li ve de lluny, ja que tota la seva família en procedeix i, com afirma ell mateix, sempre ha sentit una estima especial pel poble dels seus avantpassats. El seu avi era en Pere Carreras, conegut com en Perico del Casino perquè era l'encarregat d'aquest centre cívic. El pare d'en Pedrito, doncs, va néixer al Casino, però a causa de la crisi que va patir el nostre poble es van veure obligats a marxar a Barcelona. En Pedrito és, com queda reflectit al llarg d'aquesta entrevista, una persona inquieta i polifacètica, amant del col·leccionisme i sempre disposada a participar en les activitats del poble.

*Pere Carreras Luque (Pedrito)
al balcó de l'Ajuntament amb
l'alcalde Carles Arnau
Foto: Carreras*

De fet, la seva àmplia col·lecció de postals de Begur ja és una mostra de l'enyorança i l'afecte que sent pel poble.

Sí segurament és així, perquè per a mi era una forma d'estar en contacte amb el poble i de conèixer la seva història i la seva evolució. Col·lecciono postals originals de Begur de diverses èpoques, tant en blanc i negre com en color, i cada vegada em resulta més difícil trobar-ne una que no tingui.

Vostè va col·laborar intensament amb l'Arxiu Municipal en l'exposició "La targeta postal i Begur".

Així és, vam organitzar aquesta exposició i, seguint el suggeriment d'en Lluís Costa, vam estructurar-la a partir dels diferents fotògrafs de l'època: Fargnoli, Roisin, el begurenc Josep Carreras, etc. A través d'aquelles imatges vam poder veure els canvis en la tècnica fotogràfica i també en la fesomia del municipi. Estic content perquè va tenir molt d'èxit i fins i tot després en vam organitzar una del món del segell.

Una altra col·laboració destacable fou el seu pregó de la festa major de Sant Pere.

Sí, vaig ser pregoner de la festa major l'any 2002 i va ser una gran sorpresa. La veritat és que em va fer molta il·lusió, però també era una gran responsabilitat perquè tenia ganes de fer-ho bé i més quan t'estimes tant el teu poble.

Tinc entès que també s'ha dedicat a la música.

Sí, vam muntar un grup musical a la meua època d'estudiant. Els meus pares feien el sacrifici de pagar-me els estudis i vaig pensar que almenys havia de guanyar alguna cosa per a les meves despeses personals. En aquella època de la dictadura no era fàcil, perquè havies de tenir un carnet de músic. De totes maneres la meua frustració va venir perquè havíem de tocar música molt *patxanguera* i en llocs molt poc adients. A mi, m'hauria agradat fer una cosa més seriosa i més professional. O sigui que el grup va tenir una vida més aviat curta, uns 4 anys. La gent es pensa que la vida del músic és tot festa i divertiment, però en el fons és una vida molt dura.

En les arts marcial, com s'hi inicia?

Doncs això va començar per casualitat. Quan tenia 41 anys em van detectar una manca de densitat òssia i em van recomanar exercici físic per augmentar i enfortir la massa muscular. Vaig provar en un gimnàs i diferents esports, però se'm feia molt pesat i m'avorria. La solució van ser les arts marcial, perquè requereixen molta disciplina i m'hi trobava molt còmode. Vaig començar amb el kàrate *kyokushinkai* i després vaig anar practicant altres varietats de lluita. Ara fins i tot em dedico a l'ensenyament de les arts marcial.

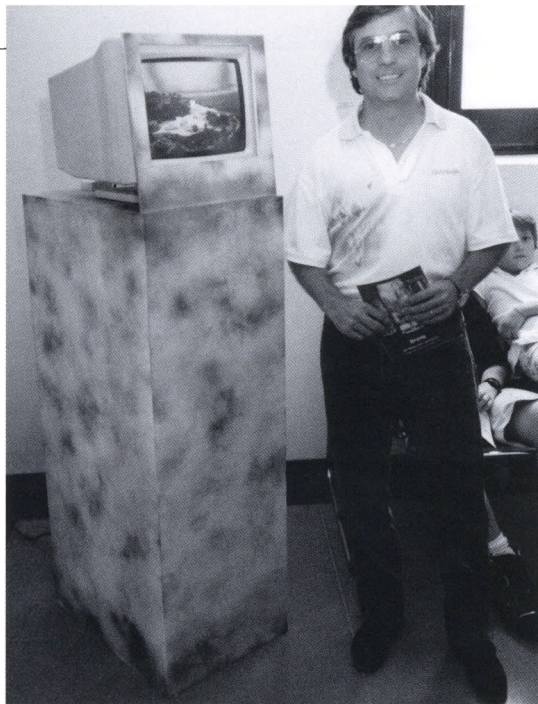
Ara s'ha complert el desè aniversari de El Butlletí d'en Pedrito. Com ha viscut aquesta efemèride?

Doncs amb molta il·lusió perquè gairebé no m'ho acabo de creure. Quan vaig començar m'impulsaven la meves ganes de col·laborar en la vida social i cultural del poble, però mai no m'hagués imaginat que la revista compliria 10 anys de vida. En aquells moments crec que a *Es Pedris Llarg* li faltava un complement que expliqués més les notícies de carrer i que no fos només un portaveu de l'Ajuntament.

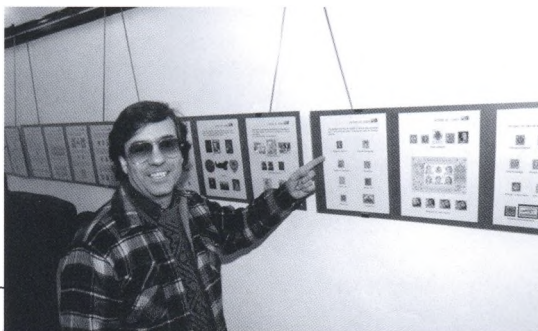
Què és el que més destacaria de El Butlletí, vista l'experiència d'aquests 10 anys?

Potser el més destacable de la meva publicació és la seva independència, és a dir, que no serveix els interessos de ningú, ni de cap grup polític ni de cap associació. Simplement intento oferir la meva opinió i la meva manera d'informar. Fins i tot aquesta independència m'ha portat a editar *El Butlletí* sense subvencions de cap mena, la qual cosa em permet una total llibertat a l'hora d'informar. Malgrat això, mai no publico res si no ho he pogut contrastar personalment. D'altra banda, les noves tecnologies m'han facilitat molt les coses i també els costos. La càmera digital em permet fer fotos i passar-les a la meva pàgina web de forma immediata. Així doncs, la gent pot consultar *El Butlletí* per internet a www.begur.net i no cal imprimir-lo i enviar-lo en suport paper.

Miquel Martín i Serra

*Pere Carreras Luque (Pedrito)
al Centre Cultural Escoles
Velles de Begur
Foto: Carreras*

Rèquiem per les sardanes

-Bon dia, Xicu – digué en Jordi tot content per haver arribat a Begur després d'un accidentat viatge des de Barcelona, amb aturades, retencions i ensurts de tota mena.

-Ei, Jordi. Com ha anat es viatge? – preguntà en Xicu.

-Com sempre, però quan ja s'és aquí ens n'oblidem d'aquestes calamitats –féu en Jordi.

-He sentit per sa ràdio que a Barcelona, aquest cap de setmana, teniu un programa ben farcit de ballades de sardanes.

-Sí, home, això és el que sempre diuen però, si hi vas, te n'adones que quan en parlen tot ho fan més gros, i en realitat els músics toquen però quasi ningú balla – digué en Jordi.

-Doncs jo he vist per sa televisió unes ballades de molta gent a sa plaça de sa Catedral.

-Deu ser algun dia especial. Normalment, de sardanes tan sols en ballen la gent gran. El jovent en passa de les sardanes. Té altres coses que l'atrauen més.

-I doncs, per què no feu alguna cosa per atraure es jovent?

-No hi ha res a fer, Xicu. Les sardanes van de cap per avall ja fa molt de temps. A Barcelona i a tot arreu.

-Home, no diguis això, Jordi! Els aplecs i ses ballades que es fan aquí a Begur solen anar prou bé.

-Ai, Xicu, que comences a tenir pa a l'ull! Ja et

fas gran i no et recordes de quan la plaça estava plena de rotllanes. Fins i tot les unes dins de les més grosses. I la gent ballava amb tant de delit que aixecava polseguera.

-Ara que ho dius, Jordi, sí que tens raó.

-El jovent tampoc balla sardanes aquí a Begur, Xicu. I què feu vosaltres per engrescar la gent de Begur, tant la jove com la no tan jove?

-Home, procurem que tothom sàpiga quan hi ha una ballada o un aplec amb anuncis a ses botigues... – Féu en Xicu.

-Em sembla, que a part d'aquests anuncis, no feu pas res més. I jo diria que en podríeu fer unes quantes de coses...

-Com sempre. És molt fàcil criticar però, si t'hi posessis, ja voldria veure què és el que faries – digué en Xicu.

-Doncs mira, home, ja que m'ho demanes, et diré que seria una bona promoció sardanista que tot l'Ajuntament en ple ballés sempre la seva sardana.

-Ja hi ha algú de s'Ajuntament que en balla.

-Però, a més de l'Ajuntament hi hauria d'haver d'altres autoritats. Per exemple el senyor rector. I el que seria definitiu fóra que, per sant Pere, el senyor bisbe també ballés aquelles tres sardanes que toquen en acabar l'ofici solemne – féu en Jordi.

-Doncs mira, Jordi, saps què et dic? Que aquesta vegada no et diré pas allò de "puja aquí dalt i balla". Ara et dic que tens tota sa raó.

Grévol

Club de Futbol Begur,
Campions de lliga, temporada
2004-2005 3ª Regional
Foto: Carreras

Llar Infantil Ses Falugues i la Biblioteca Salvador Raurich La història d'un projecte coordinat

Ja fa temps va començar una història de relació i treball entre la Llar Infantil i la Biblioteca Municipal.

Aquesta primera relació va ser per Sant Jordi i es demanava als menuts que pintessin un punt de llibre que més tard era exposat a la diada de Sant Jordi i regalat als pares.

Però aquesta connexió va anar creixent gràcies a la bona disposició de la direcció i de les educadores de la llar que es van involucrar, ara fa dos anys, en un projecte de promoció de la biblioteca.

El projecte Llar Infantil-Biblioteca va néixer per tal que els menuts s'apropessin a la biblioteca acompanyats pels pares, mares, avis, oncles,... i gaudissin d'una pila de llibres que podien mirar, o comencessin a participar a les sessions de l'hora del conte.

Durant tot el curs la biblioteca distribueix, a la llar infantil, la informació de les diferents hores en què es realitzen i aquesta les fa arribar als pares a l'hora de recollir la mainada.

Habitualment la bibliotecària visita la llar infantil per tal de deixar llibres dins d'una caixa que és la nostra biblioteca ambulanta, i així els petits van coneixent la persona encarregada de la biblioteca. La bibliotecària fa sessions en què explica contes dins de la Llar Infantil, alhora que participa en l'activitat dels petits.

Quan arriba Sant Jordi, i per tal que sigui una diada especial, s'organitza una pintada de punts de llibre i una sèrie d'explicacions de contes als diferents grups de nens i nenes.

Aquest any, a més a més, hem considerat oportú demanar als pares que portessin els petits a buscar un llibre a la biblioteca i que aquest llibre, després, el portessin a la Llar per tal de mirar-lo entre tots. Amb això s'ha volgut apropar els petits al recinte de la biblioteca ja que la Llar no els pot acompanyar a causa de la dificultat que representa per als menuts l'escala d'accés.

D'aquesta relació es va canalitzar un projecte en comú: **Projecte de dinamització lectora de la Biblioteca Municipal "ERA UNA VEGADA...UN CONTE"**, que per segon any consecutiu s'ha

presentat a un concurs d'àmbit nacional de la Direcció General del Libro, Archivos y Bibliotecas per municipis de menys de 50.000 habitants, i ha obtingut un premi format per un important lot de llibres.

El que l'equip educatiu de la Llar infantil i la biblioteca pretenem no és el fet de presentar un projecte per tal d'obtenir premis, el que ens mou i ens interessa és que els menuts comencin per conèixer i familiaritzar-se amb la persona responsable de la biblioteca i poc a poc vinguin a l'hora del conte i a buscar llibres per tal que els més grans els ensenyin els dibuixos i els expliquin. Si aconseguim això, a poc a poc, un altre dia aquests petits vindran a la biblioteca i en faran ple ús.

Cal dir que res d'això seria possible sense la bona relació i disposició que en tot moment ha existit per les dues parts i que ens fa sentir gratificats en veure que una vegada els petits han anat a la biblioteca, volen tornar-hi i ho demanen als adults.

I és que la biblioteca...no fa por...i té molts llibres bonics...ELS PETITS HI TENIM EL NOSTRE LLOC

*Victoria Cabratosa,
Mari Martín, aula 2-3 anys*

Tenim prou "Quantia" de vida?

Més d'un cop m'he preguntat si sabem a on anem, fins on volem arribar en aquest món hiperactiu. De vegades, assegut a casa, miro tot el que m'envolta, totes aquelles necessitats que se'ns han creat per tal de consumir. No vull pas dir que avui en dia no siguin realment útils en un entorn en el que sempre busquem el màxim confort. Però de debò que em queda el dubte. M'explicaré.

El món ha evolucionat de tal forma que, s'ha allargat la vida de les persones. L'edat mitjana de vida ja assoleix els 85 anys quan abans, al segle passat, tot just s'arribava als 70. Els avanços mèdics amb la seva medecina preventiva, les millores ambientals, les condicions de confort, el mateix menjar i tants d'altres aspectes han permès aquesta realitat. S'han eradicat moltes malalties que en la seva època causaven veritables estralls. Però, en contra, n'estan sortint de noves que la ciència estudia molt acuradament per tal d'evitar desastres multitudinaris, com ja està succeïnt amb alguna malaltia que tots coneixem.

Un altre fet de l'increment de l'edat es fa palès en els vells. Cada vegada més cal disposar de centres geriàtrics perquè, entre d'altres aspectes, el fet que gent gran que necessiti d'una especial atenció no pugui romandre a casa és perquè els familiars directes que l'haurien de cuidar també s'han fet grans i ja no poden fer-ho, ja que no tenen ni la capacitat física ni els coneixements mèdics elementals per cuidar-los amb la cura que es desitja i cal. És un nova forma de vida, més ben dit, d'acabar la vida, que ens porta la mateixa circumstància que fa que aquesta s'allargui.

Tots els condicionants que ens envolten, tant si volem com si no, fan que la nostra societat camini sempre de pressa; no hi ha aturador, es una competició, cal fer-ho tot i com més aviat millor, ja que sembla que el temps avança massa ràpid i potser no hi serem a temps d'haver-ho tastat tot. I per això, em pregunto: ens cal tanta pressa? Els nostres avantpassats vivien d'una forma més tranquil·la, no era la pressa per fer les coses el que els amoïnava, eren altres aspectes vitals com ara que no faltés el pa a taula. D'acord, potser vivien menys anys, però més complets a nivell familiar i social. Ara vivim més anys sense saber moltes vegades què fem. Em recordo de l'acudit

d'aquell malalt que visita al metge i aquest li diu que no fumi, a lès que no li convé per la salut. El pacient li pregunta si deixant de fumar viurà més anys i li respon que no, però que se li faran més llargs. Doncs això, potser en aquella època es vivia menys anys però més llargs. Qui sap si es podria establir una fórmula matemàtica que relacionés anys de vida i qualitat, per donar-nos la "quantia" de vida real gaudida.

Pensareu en llegir aquestes ratlles que estic un xic pessimista. No és pas així, ben al contrari, sóc dels que quasi sempre veuen la copa mig plena. M'he acostumat a aquesta forma de viure d'avui i ben segur que sense moltes de les comoditats que gaudeixo, m'ho passaria molt malament. Però si no hi haguessin estat, potser viuria menys afeixugat. Us heu adonat quins reptes tenen els joves en el present quan pensen en independitzar-se de casa? És prou feixuc i especialment en les grans ciutats i rodalies. Treball, casa, menjar, vestir, vehicle, sortides, divertiment, etc, és tot quasi prohibitiu i cal per assolir-ho que, com a mínim, es faci en parella, comptant amb dos ingressos, si no costa molt arribar-hi. I si no es fa, sembla que estiguin marginats, que no entrin en el joc de viure al dia. I és com una bola que rodant i rodant es fa cada volta més gran: les necessitats van creixent, mentre els preus es desboquen i l'economia particular es manté tan sols amb els increments de l'IPC. Es viu, en aquest sentit, molt de pressa i no ens adonem que estem vivint. Per això manifestava la meva inseguretad que la nostra "quantia" de vida avui en dia sigui la correcta.

D'altra banda, si no consumim no es crea riquesa en el sentit que la producció global i mundial baixaria i això comportaria la pèrdua de llocs de treball, s'incrementaria l'atur, no circularien prou diners per facilitar l'adquisició de les mínimes necessitats, la pobresa s'estendria, etc. No vull pas fer més èmfasi en la qüestió, però sí assenyalar que anem avançant al mateix ritme que es mou aquesta immensa bola que és el món. Però fem-ho conscients i amb justícia. Fa uns dies vaig rebre el missatge de testimonis que venien de servir al proïsme des de diferents llocs d'arreu del món. I em va colpir profundament perquè em va reafirmar la meua creença: la gent pot ser molt feliç amb ben poca cosa, tot just el necessari.

Pere Rodríguez i Darnés

Joan Oró

Al nostre país, a Catalunya, hi ha hagut homes importants. Hi ha hagut al llarg del temps grans metges, grans oftalmòlegs, grans enginyers, grans arquitectes i grans científics però, qui es recorda del doctor Trueta, del matemàtic Santaló (aquest gironí), de l'oftalmòleg Barraquer o de l'enginyer Terrades? I també d'altres encara més ignorats (llevat d'Antoni Gaudí). En el camp de les lletres, els nostres literats són més coneguts i, el que és més important, reconeguts per la societat catalana, des del medieval Ramon Llull fins al modern mossèn Cinto.

Jo us volia parlar avui d'un científic important, més del que sembla, i que és dels nostres dies. Em refereixo a Joan Oró i Florensa, traspasat tot just l'any passat. Va néixer a Lleida l'any 1923 i era el cinquè fill d'una família d'humils flequers. Va créixer enmig de flaires de farines, pans i coques com un noi normal de Lleida però un noi que tenia un gran neguit: saber "qui som i d'on venim".

Naturalment, aquell neguit no el va pas poder satisfer a la seva infantesa, ni tan sols a la seva joventut. Una cosa així, no era pas possible des de Lleida. Ell tenia molt clar, però, que el que li volien fer creure, allò d'Adam i Eva, el Paradís, la serp i la poma eren fantasies. S'adonava que els gossos tenen memòria i intel·ligència, i el mateix podia dir dels gats, dels porcs, de les vaques... Tot és qüestió de grau: els uns més i els altres menys.

Altrament, a les nits passades a l'obrador de la fleca, sempre trobava una estona per sortir al carrer i mirar el cel. La immensitat de l'univers encara el feia pensar més en les seves preguntes i l'afermava en la voluntat de treballar per tal de desvetllar algun d'aquells misteris quan fos un home gran.

Va fer el primer ensenyament als Maristes, i el batxillerat a l'Institut de Lleida. Ja llavors la seva curiositat i tafaneria el van fer descobrir el famós llibre de Darwin que tracta de l'origen de les espècies. El que

va llegir-hi el va refermar en la seva voluntat de superació per a dedicar-se en el futur a l'estudi d'aquells temes. Darwin diu que "els éssers més complexos vénen dels més simples" i que "en un mar d'energia es va autoformar la primera matèria". Tot allò s'adeia amb el que ell pensava.

El jove Oró hauria d'ésser un model per al jovent d'avui dia. No dic que els nois d'avui s'hagin d'encaparrar a descobrir l'origen de la vida; dic que haurien de tenir la voluntat de superació i l'afany de saber envers qualsevol matèria, científica o tècnica, que tenia aquell noi de Lleida. Els sortiria més a compte i, fins i tot, s'ho passarien més bé.

En acabar el batxillerat, la seva família va fer el sacrifici de proporcionar-li una carrera universitària. Ell va anar a Barcelona i va fer la llicenciatura de Químiques i també va complir amb el servei militar. Quan va acabar la carrera, però, no va trobar feina. Va tornar a la fleca i es va casar. Per fi, ja amb tres fills, li va sortir l'oportunitat d'anar-se'n a l'estranger. Ell sabia que a Espanya no podria mai investigar sobre l'origen de la vida i que als Estats Units d'Amèrica sí que ho podria fer. Va deixar la família a la fleca i se n'hi va anar.

Allà va tenir l'ajut d'una família que havia conegut donant classes de llengua als seus fills. Era una família de gent important que s'adonaven que en Joan era un xicot extraordinari. El van ajudar i, amb una beca, va arribar a donar classes a una Universitat americana i també, és clar, va poder treballar en una laboratori d'investigació. Va descobrir un procediment per sintetitzar l'adenina, un component indispensable per a la formació d'ADN i, per tant, de la vida. El seu procediment tenia la peculiaritat que es podia produir espontàniament a la naturalesa.

Ja uns altres científics havien fet esclatar una descàrrega elèctrica en una atmosfera de gasos semblants als que teòricament hi hagué a la Terra en un passat remot i, a una temperatura adient, arribaren a sintetitzar altres proteïnes necessàries per a la vida.

Mentrestant, la fama de Joan Oró anava creixent cada dia, sobretot quan va enunciar la seva teoria de l'origen de la vida al nostre planeta.

Era l'any 1961 i diu que a la Terra hi va haver un xoc molt fort amb una altre astre i se'n va desprendre un tros, el qual va formar la Lluna. Amb aquell accident, es va perdre l'atmosfera, l'aigua i, potser, les substàncies orgàniques que hi hagués pogut haver. Però també va anar bé perquè va regularitzar la seva rotació i es van tenir dies regulars i les quatre estacions de l'any. Llavors, en aquell planeta, hi van caure molts cometes que hi portaren l'aigua i els primers compostos químics per poder formar-s'hi la vida. I acaba dient: "probablement, de l'aigua líquida de les llacunes primitives se'n va formar les primeres substàncies bioquímiques. L'evolució natural es va encarregar de redactar el nucli i el primer desenllaç del conte més llarg". Ell va promoure la creació d'assignatures noves a les universitats americanes. La Bioquímica i l'Astroquímica en foren les principals.

Oró era molt conegut i va haver de canviar-se el nom i fer-se dir John perquè Joan en anglès és nom de dona. Els reptes espacials que Amèrica tenia amb la URR's des de 1957 van afavorir la creació de la NASA, amb els seus programes de vols tripulats i no tripulats. Oró passà a formar part de les plantilles de la NASA i la seva feina fou molt important. Si voleu saber tots els detalls familiars i professionals de Joan Oró, els podreu llegir a la biblioteca de Begur on en guarden la seva biografia.

Joaquim Valentí i Fiol

Cinc lliçons de Joan Coromines

Joan Coromines

El passat 21 de març es commemorà el centenari del naixement de l'eminent lingüista Joan Coromines i Vigneaux, personatge de primera magnitud en el món de la filologia i en la història de Catalunya del segle XX. De les moltes lliçons donades al llarg dels seus 91 anys d'existència, en volem destacar cinc:

La primera és que el temps no sols és dominable sinó que també és vencible. I que una de les poques maneres de fer-ho és a través de la capacitat de saber conjuminar treball i perseverança, il·lusió i coratge, tenacitat i sentit del deure per tal d'aconseguir objectius alts, nobles i ambiciosos. Coromines en va resultar victoriós, del seu combat particular amb les hores i els dies, perquè va poder deixar enllestides les dues obres que de molt jovenet havia volgut dur a terme: el Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana i l'Onomasticon Cataloniae.

La segona és que per a tota gran realització, sigui la que sigui, sempre cal tenir un nord, un mòbil, un motor, i el seu era la passió per la llengua i per la pàtria catalanes, per les quals mai no va estalviar esforços ni dedicació. Aquesta causa li

va permetre obrir-se al món, a les cultures i llengües més diverses i, alhora, realitzar un monument lingüístic d'unes dimensions absolutament increïbles.

La tercera és que hem de confiar més en nosaltres mateixos, que cal que prenguem més consciència de tot el que la nostra cultura té i produeix, que és molt, que hem de creure més en el que fem... La seva obra n'és una prova fefaent, ja que si avui el català té un reconeixement important en els cercles culturals del món, en bona part és gràcies al tresor impagable que representa el seu llegat.

La quarta és el valor de la feina ben feta. Ell, per edat i formació, pertanyia a la generació dels noucentistes, aquells intel·lectuals i escriptors que van fer de l'obra ben feta una exigència. En aquest sentit, l'obra i el prestigi de Coromines és tot un model, tot un exemple, com ho és, també, la seva honradesa i humanitat.

La cinquena i última que volem esmentar en aquest escrit és que Coromines va fer molt perquè tots plegats ens adonéssim que els diccionaris són ciutats -grans ciutats- curulles de vida gràcies als seus habitants, els mots, i que un poble només pot existir si no perd les seves paraules ja que "la llengua és l'expressió de la seva ànima".

Joan Coromines és un exemple senyaler que els països petits també són capaços d'infantar personatges grans. El centenari del seu naixement ha de servir, entre moltes altres coses, per tenir ben presents les seves lliçons, que no han perdut gens de vigència, per acostar-nos a la seva obra, per assaborir la seva prosa -amena, plàstica, ben construïda, farcida d'anècdotes i de records personals- i per expressar-li el nostre agraïment més profund.

David Pagès i Cassú

INAUGURACIÓ DEL PARC DE L'ARBREDA

Dissabte 2 de juliol

L'acte s'encetarà a les 7 de la tarda amb la inauguració oficial del Parc amb coca i cava per a tothom. S'amenitzarà la vetllada amb l'actuació de grallers.

A les 11 de la nit es podrà gaudir del gran espectacle ¡FESTA¡ que mostra les festes més significatives de Catalunya a través d'un espectacular muntatge de llum, pirotècnia, música i xerinola.

A partir de les 12 de la nit, se celebrarà un ball de festa major a càrrec del conjunt Metropol.

Sala Municipal d'Exposicions

Segon semestre 2005

Del 10 al 26 de juny
Maties Carreras
Begur-India-Begur
Fotografia

Del 28 de juny al 10 de juliol
Hidalgo Portero
Aquarel·les

Del 12 al 24 de juliol
Jordi Gich
Escultura

Del 29 de juliol al 25 d'agost
I després fou... la forma!
*Perspectiva insòlita del món
dels éssers vius*

Del 30 d'agost al 4 de
setembre
Ramon Planas
Els colors de l'Havana
Pintura

De l'11 al 25 de setembre
**XIX Concurs d'arts
plàstiques**

Del 7 al 23 d'octubre
Joan Guitart
Pintura

Del 4 al 20 de novembre
**El carrer, espai de
convivència**
Fotografia històrica

ESCOLES VELLES BEGUR
Bonaventura Carreras, 11

*De dilluns a diumenge de 7 a 10 de
la tarda (del 28/6 al 4/9)
De dijous a dissabtes de 5 a 8 de la
tarda.
Diumenges de 12 a 2 del migdia
(la resta d'exposicions)*

Foto: Carreras

LA II FIRA D'INDIANS JA ESTÀ EN MARXA

Després de l'espectacular èxit de la I Fira d'Indians de l'any passat, ens plau informar-vos que ja estem treballant intensament en l'organització de la Fira d'enguany, que se celebrarà els dies 2, 3 i 4 de setembre.

La II Fira d'Indians de Begur vol aprofundir en la nostàlgia de l'india que, un cop tornat a Begur, enyora les estones passades a l'illa de Cuba.

Durant la Fira, els carrers de Begur es transformaran i els tornarem a descobrir plens d'artesans, d'oficis, de gastronomia cubana. Tothom, begurencs i visitants, podrem conèixer alguns retalls de la nostra història i l'empremta del nostre passat indià.

La gent, petits, joves i grans, tornarà a sortir al carrer, amb ganes de passar-s'ho bé, de gaudir de la festa, del poble; ganes d'encomanar-se de ritme i alegria cubana.

Per uns dies la imatge del poble serà diferent. Els botiguers ambientant els seus aparadors i vestint-se d'època, com també ho podran fer, tot remenant el blanc dels armaris, les persones que surtin al carrer. Els restauradors oferint-nos plats típicament cubans a les seves cartes. Tot plegat, una festa lúdica i cultural, des del nostre passat, i amb voluntat de mantenir uns vincles amb el poble cubà, que durant la segona meitat del segle XIX ens va acollir.

També organitzarem un Fòrum de Municipis Indians, amb la participació de diversos municipis de Catalunya que han tingut una estreta relació històrica amb Cuba. Cadascú ens podrà aportar la seva experiència i el seu patrimoni cultural. En el marc d'aquest Fòrum, se celebrarà un debat sobre el passat i el present de les relacions entre Cuba i Catalunya, per tal d'aprofundir en una de les etapes històriques més rellevants del nostre país.

Tal i com va succeir l'any passat, ens agradaria que aquesta Fira fos cosa de tots, que el poble sencer la sentís com a pròpia i s'hi aboqués amb l'entusiasme que ho va fer en la passada edició. Per això fem una crida a tots els begurencs, per tal que s'engresquin en aquest projecte aportant-nos les seves idees i suggeriments. Transformem el poble per uns dies i gaudim de la màgia de la Fira d'Indians.

II FIRA D'INDIANS

De Begur a Cuba La nostàlgia de l'indià

2, 3 i 4 de setembre de 2005

Organitza:

AJUNTAMENT DE BEGUR

Col·labora:

Caixa de Girona
www.caixagirona.es

Diputació de Girona

Generalitat
de Catalunya